

Publicerad 2010-03-01 19:04 av isa

Undertiden tiden står still

Jag kollar ut genom fönstret.

Jag släpper allt och kan inte kontrollera tid och rum.

Utanför fönstret kör precis en plogbil förbi i en sådan fart att han knappast kan få upp allt för mycket snö.

Det känns som tiden står stilla men jag hör fortfarande att den glada rösten på radion förändras och att trafiken inte kan låta sig hindras.

Jag älskar känslan av att tiden står still - för då känner jag även att jag har tiden att förändra saker framför mig.

-Men jag vet, att om jag fortsätter att bara tänka,
så har jag alltför snart tiden bakom mig.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren isa med Poeter.se id #32533 innehar upphovsrätten